

Från Anders Olssons anteckningsböcker:

”Kammersen”

En ganska skicklig spelman, fiolspelare, var Anders Eriksson å Sandåsen, Bosebyn. Han kallades även ”Kammersen” efter lägenheten Kammern intill Nytomta, Bosebyn, där han var född; han var emellertid ej vidare glad åt detta ”klecknamn”. Han skall bl.a. spelat en gång för Karl XV, när denne reste förbi Arvika. Kron-Per från Brunskog och hans dotter skulle dansa Jössehärspolska för kungen, men spelmannen blev borta. Kammersen, vilken var med som åskådare, blev tillfrågad om han ville spela och sedan han avsides fick ”träna” något, spelade han till full belåtenhet för både de uppträdande och det höga herrskapet. Professor Lars Zetterkvist brukar ibland spela ”kammerselåtar”. Anders Eriksson var även lantbrevbärare mellan Arvika-Bosebyn ett 20-tal år. En befattning, som troligen till en början var självtagen. Turerna voro först en, senare två i veckan. Han torde haft mycket liten ersättning för sitt besvär. Slutstationen var en tid i Tollersrud. Kammersen var nog ganska originell. Här är en historia, betecknande för hans skaplynne. Som postväska använde han en näversäck. Han kunde ibland efter vägen träffa någon bekant gunnarskogsbo, vilken bjöd på skjuts. Näversäcken hade han axlad även när han åkte, och när han ombads att ta den av och lägga den på lasset kunde han svara: ”Men då fell sönn att hästen ska dra mer än han behöver”. Han avled d 12 sept. 1906 omkring 86 år gammal. (Enl. Rika Jacobsson, som minnes Kammersen, var han mycket god spelman, han spelade ”väl och vackert.”)